

Международния наказателен съд, ако изпълнява служебните си задължения, (хипотеза 1), или закрилата на бежанците се предоставя и без да възникне тази гранична хипотеза, тоест когато търсещият убежище няма основание да се опасява от наказателноправна санкция, но изпълнението на военната служба е несъвместимо с неговите вътрешни убеждения (хипотеза 2)?

7. Ако при отговора на въпрос 6 се потвърди втората хипотеза:

Исключва ли се закрилата на бежанците на основание посочените по-горе разпоредби поради факта, че макар да е разполагал с възможността да премине процедура по общия ред за отказ от отбиване на военна служба, търсещият убежище не е използвал тази възможност, или закрила на бежанец може да се предостави и когато става въпрос за актуално решение по вътрешни убеждения?

8. Представяват ли актове на преследване по смисъла на член 9, параграф 2, буква б) или буква в) от Директива 2004/83/ЕО дисциплинарното уволнение от армията, налагането на наказание лишаване от свобода и свързаните с тях отхвърляне от обществото и неблагоприятни социални последици?

(¹) Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 3 септември 2013 г. — Adala Bero

(Дело С-473/13)

(2013/С 336/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adala Bero

Административен орган — участник в производството: Regierungspräsidium Kassel

Преюдициални въпроси

Произтича ли от член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури,

приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (¹) задължението на държава членка по правило да изпълнява задържането с цел принудително отвеждане до границата на страната в специализирани центрове за задържане и в случаите, в които такива центрове има само в част от федералните административно-териториални единици на тази държавна членка, а в другите няма такива?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 3 септември 2013 г. — Thi Ly Pham

(Дело С-474/13)

(2013/С 336/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thi Ly Pham

Административен орган — участник в производството: Stadt Schweinfurt, Amt für Meldewesen und Statistik

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли е с член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (¹) настаняването на лице, задържано с цел принудителното му отвеждане до границата на страната, заедно с лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода, когато задържаното лице изрази съгласие за това съвместно настаняване?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

Иск, предявен на 6 септември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-478/13)

(2013/С 336/22)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Bianchi и M. Owsiany-Hornung)

Отвeтник: Република Полша

Искания на ищеца

Европейската Комисия иска:

— да се установи, че като не е предвидила в националния си правов ред задължение за информиране на компетентните полски органи за мястото на генетично модифицираните организми (ГМО), отглеждани съгласно част В от Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 година относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета⁽¹⁾, като не е създавала регистър за вписване на мястото на такива ГМО и не е известила обществеността за тези места, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 31, параграф 3, буква б) от Директива 2001/18/ЕО,

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2001/18/ЕО е изтекъл на 17 октомври 2002 г.

⁽¹⁾ ОВ L 106, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 75.

Жалба, подадена на 24 септември 2013 г. от Metropolis Inmobiliarias у Restauraciones, SL срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 11 юли 2013 г. по дело T-197/12 — Metropolis Inmobiliarias у Restauraciones, SL/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-509/13 P)

(2013/C 336/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Metropolis Inmobiliarias у Restauraciones, SL (представител: J. Carbonell Callicó)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда

— отмяна на решението на Общия съд (осми състав) от 11 юли 2013 г. по дело T-197/12 и отхвърляне на заявлението за регистрация на фигуративна марка на Общността METRO с № 7585045 за услуги от клас 36,

— осъждане на останалите страни в производството да понесат направените от тях съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбата срещу посоченото решение на Общия съд се основава главно на три основания за обжалване.

На първо място, жалбоподателят упреква Общия съд в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността⁽¹⁾ поради грешки при тълкуване на услугите, обхванати от конфликтните марки, и неизвършването на цялостен анализ на марките, предмет на спора.

На второ място, налице било противоречие между решенията на един и същ съд, постановени в производства между едни и същи страни с предмет едни и същи въпроси, отнасящи се до сходни марки. Решението по дело T-284/11, което е изцяло свързано с настоящото дело, въпреки изявленията на тази страна, направени в срок и съгласно установените форми, не било взето предвид.

На трето място, твърди се, че Общият съд на Европейския съюз допуснал процесуални нарушения, с което увредил интересите на жалбоподателя, който отново се оказал в положение, в което е лишен от защита. По-специално устната фаза на производството била проведена без участието на жалбоподателя, въпреки че посочената страна поискала отлагане съгласно установения ред поради основателни причини, които доказала.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 25 септември 2013 г. от Кралство Испания срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 11 юли 2013 г. по дело T-358/08, Испания/Комисия

(Дело C-513/13 P)

(2013/C 336/24)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: A. Rubio González)

Друга страна в производството: Европейска комисия